

Byla C-222/23**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2023 m. balandžio 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sofiyski rayonen sad (Sofijos apylinkės teismas, Bulgarija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. balandžio 7 d.

Pareiškėja mokėjimo įsakymo procese:

„*Toplofikatsia Sofia*“ EAD

Pagrindinės bylos dalykas

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateiktas prašymas priimti mokėjimo įsakymą dėl finansinio reikalavimo

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pagal SESV 267 straipsnį pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl SESV 18 straipsnio pirmos pastraipos ir Reglamento Nr. 1215/2012 4 straipsnio 1 dalies, 5 straipsnio 1 dalies ir 62 straipsnio 1 dalies išaiškinimo

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 62 straipsnio 1 dalis, siejama su SESV 18 straipsnio pirmą pastraipą ir 21 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad

pagal ją draudžiama, kad sąvoka fizinio asmens „nuolatinė gyvenamoji vieta“ būtų kildinama iš nacionalinės teisės nuostatų, kuriose numatyta, kad valstybės, kurioje yra teismas, į kurį buvo kreiptasi, piliečių nuolatinis adresas visuomet yra šioje valstybėje ir negali būti perkeltas į kitą vietą Europos Sąjungoje?

2. Ar Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalis, siejama su SESV 18 straipsnio pirma pastraipa ir 21 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją leidžiamos nacionalinės teisės nuostatos ir nacionalinė jurisprudencija, pagal kurią valstybės teismas negali atsisakyti priimti mokėjimo įsakymo dėl skolininko, kuris yra šios valstybės pilietis, kai yra pagrįsta prezumpcija, kad teismas tuo atveju neturi tarptautinės jurisdikcijos dėl to, kad

skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta tikriausiai yra kitoje Sąjungos valstybėje, – tai matyti iš skolininko kompetentingai institucijai pateikto pareiškimo, kad jo deklaruotas adresas yra šioje užsienio valstybėje? Ar tokiu atveju turi reikšmės tai, kada šis pareiškimas buvo pateiktas?

3. Ar tokiu atveju, kai teismo, į kurį buvo kreiptasi, tarptautinė jurisdikcija kyla iš kitos nuostatos nei Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalis, SESV 18 straipsnio pirma pastraipa, siejama su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antra pastraipa, turi būti aiškinama taip, kad

pagal ją draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos ir nacionalinė jurisprudencija, pagal kurią priimti mokėjimo įsakymą fizinio asmens atžvilgiu leidžiama, tik jei jo įprastinė gyvenamoji vieta yra valstybėje, kurioje yra teismas, į kurį buvo kreiptasi, bet konstatuoti, kad skolininkas, kuris yra šios valstybės pilietis, savo gyvenamąją vietą pagrindė kitoje valstybėje, negalima vien remiantis faktu, kad jis pirmajai valstybei nurodė kitoje Europos Sąjungos valstybėje deklaruotą adresą („dabartinis“ adresas), kai skolininkas neturi galimybės paaiškinti, kad jis galutinai persikėlė į pastarąją valstybę ir nebeturi adreso valstybėje, kurioje yra teismas, į kurį buvo kreiptasi? Ar tokiu atveju turi reikšmės tai, kada pareiškimas dėl dabartinio adreso buvo pateiktas?

4. Jei į trečiojo prejudicinio klausimo pirmą dalį būtų atsakyta taip, kad priimti mokėjimo įsakymą leidžiama: ar pagal Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 4 straipsnio 1 dalį, siejamą su 2020 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/1784 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse 22 straipsnio 1 ir 2 dalių išaiškinimu, pateiktu Sprendime *Alder*, C-325/11, ir su veiksmingo Sąjungos teisės taikymo principu naudojantis nacionaline proceso autonomija, leidžiama, kad

nacionalinis teismas, esantis valstybėje, kurios piliečiai negali atsisakyti šioje valstybėje deklaruoto adreso ir perkelti jo į kitą valstybę, nagrinėdamas prašymą priimti mokėjimo įsakymą procese, kuriame nedalyvauja skolininkas, pagal Reglamento (ES) 2020/1784 7 straipsnį iš valstybės, kurioje yra skolininko deklaruotas adresas, institucijų surinktą informaciją apie jo toje valstybėje esantį adresą ir registracijos datą tam, kad prieš priimdamas galutinį sprendimą byloje nustatytų skolininko faktinę įprastinę gyvenamąją vietą?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 18 straipsnio pirma pastraipa ir 21 straipsnis

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antra pastraipa

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 4 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnio 1 dalis ir 62 straipsnio 1 dalis

2020 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/1784 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) 7 ir 22 straipsniai

2012 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Alder*, C-325/11, EU:C:2012:824

2021 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Toplofikatsia Sofia ir kt.*, C-208/20 ir C-256/20, EU:C:2021:719; šioje byloje pateikti prejudiciniai klausimai iš dalies turi panašumų su sujungtose bylose C-208/20 ir C-256/20 pateiktais klausimais dėl teismo galimybės patikrinti, ar jis turi jurisdikciją, jau po to, kai mokėjimo įsakymas buvo priimtas. Esminis skirtumas yra tas, kad šiuo atveju teismas siekia savo jurisdikciją pagrįsti informacija, kurią jis gavo iki mokėjimo įsakymo priėmimo.

Nacionalinės teisės nuostatos ir jurisprudencija

Zakon za zadalzheniata i dogovorite (Prievolių ir sutarčių įstatymas, toliau – ZZD) 68 straipsnio a punktas

Grazhdanski protsesualen kodeks (Civilinio proceso kodeksas, toliau – GPK) 38, 40–48, 53, 246, 282, 410, 411, 413–416, 419 ir 423 straipsniai

Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo (Tarptautinės privatinės teisės kodeksas, toliau – KMChP) 4 ir 48 straipsniai

Zakon za grazhdanskata registratsia (Civilinės registracijos įstatymas, toliau – ZGR) 3, 90, 93, 94 ir 96 straipsniai

2014 m. birželio 18 d. *Varhoven kasatsionen sad* (Aukščiausiasis kasacinis teismas, toliau – VKS) *Obshto sabranie na grazhdanskata i targovskata kolegii* (Visuotinis civilinių ir komercinių bylų kolegijų susirinkimas, toliau – OSGTK) aiškinamasis sprendimas Nr. 4/2013

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso aprašymas

- 1 Pareiškėja mokėjimo įsakymo procese yra pagal Bulgarijos teisę registruota bendrovė „*Toplofikatsia Sofia*“ EAD.
- 2 Skolininkas mokėjimo įsakymo procese dar nedalyvauja, jis dalyvaus, kai teismas, jei turės jurisdikciją, priims mokėjimo įsakymą. Procesas pradėtas dėl Bulgarijos piliečio V. Z. A.
- 3 2023 m. kovo 6 d. pareiškėja prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikė prašymą skolininko atžvilgiu priimti mokėjimo įsakymą dėl finansinio reikalavimo, kuris atsirado dėl to, kad skolininkas, kuris yra centralizuotai šildomo nekilnojamojo turto (buto, esančio bendros nuosavybės teisėmis gyventojams priklausančiame name) savininkas, nesumokėjo už patiektą energiją. Pareiškėja reiškia 700,61 Bulgarijos levo (BGN) dydžio reikalavimą su palūkanomis už laikotarpį nuo 2020 m. rugsėjo 15 d. iki 2023 m. vasario 22 d. patiektą energiją.
- 4 Teismas *ex officio* iš gyventojų registro gavo informaciją, kuri registre buvo surinkta iki 2023 m. kovo mėn. Iš šios informacijos matyti, kad skolininkas V. Z. A. turi 2000 m. registruotą nuolatinį adresą Sofijoje (Bulgarija) ir nuo 2010 m. kovo 6 d. – Bulgarijos institucijose registruotą dabartinį adresą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Bulgarijos teisės aktuose nenumatyta galimybės asmeniui nurodyti savo konkretų dabartinį adresą užsienio šalyje, o tik pažymima, kurioje valstybėje tas adresas yra.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 5 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė, ar pareiškėja pagrindinėje byloje pateikė pastabas dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

Dėl pirmojo ir antrojo prejudicinių klausimų

- 6 Prašymu priimti prejudicinį sprendimą siekiama išsiaiškinti, kokie reikalavimai pagal Sąjungos teisę (visų pirma Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 4 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio 1 dalies nuostatas, pagal kurias asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai gali būti pareiškiami tik jų nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje) keliami nacionaliniams teismams, kai priešinga šalis vienašališkame procese iki galutinio sprendimo priėmimo negali nei prieštarauti teismo, į kurį buvo kreiptasi, jurisdikcijai, nei aiškiai jos pripažinti. Šiuo atveju tai yra mokėjimo įsakymo procesas, kuriame teismas, į kurį buvo kreiptasi, pirmiausia formaliu aspektu išnagrinėja pareiškėjo (kreditoriaus) argumentus ir paprašo atsakovo (skolininko) nurodyti, ar jis pareiškė reikalavimą

ginčija. Jei skolininkas reikalavimo neginčija, jo padėtis tampa kaip asmens, iš kurio priteista sumokėti atitinkamą sumą.

- 7 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, Teisingumo Teismas 2021 m. rugsėjo 9 d. Sprendime *Toplofikatsia Sofia ir kt.* (C-208/20 ir C-256/20, EU:C:2021:719) jau pripažino, kad mokėjimo įsakymą priėmęs teismas, konstatavęs, kad skolininkas neturėjo adreso valstybėje, kurioje yra šis teismas, negali panaikinti mokėjimo įsakymo. Tokiu atveju turėtų būti pradedama vykdymo procedūra, o skolininkas, per vykdymo procedūrą sužinojęs apie priimtą įsakymą, galėtų gintis nacionalinėje teisėje numatytais teisių gynimo priemonėmis, kuriomis remiamasi VKS OSGTK aiškinamajame sprendime Nr. 4/2013.
- 8 Remiantis VKS OSGTK aiškinamuoju sprendimu Nr. 4/2013, GPK 411 straipsnio 2 dalies 4 punkte (nuolatinis adresas Bulgarijoje) ir 5 punkte (įprastinė gyvenamoji vieta Bulgarijoje) sureguliuotos aplinkybės yra mokėjimo įsakymo priėmimo sąlygos, bet dėl savo pobūdžio negali būti patikrinamos prieš priimto sprendimo įteikimą asmeniui. Paaiškėjus, kad įsakymas priimtas dėl skolininko, kuris Bulgarijos Respublikoje apskritai neturi nuolatinio adreso, įsakymą *ex officio* turi panaikinti jį priėmęs teismas. Jei skolininkas Bulgarijoje turi nuolatinį adresą, bet neturi įprastinės gyvenamosios vietos, mokėjimo įsakymo jį priėmęs teismas negali panaikinti. Jis tik patikrina, ar skolininkas turi nuolatinį adresą Bulgarijos Respublikoje, ir, jei taip, įsakymas gali būti įteikiamas įprasta tvarka per kitą asmenį arba pateikiant pranešimą, taigi nereikia tikrinti, ar asmuo turi įprastinę gyvenamąją vietą Bulgarijoje.
- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, sprendimas, kurį VKS pasirinko dėl skolininko įprastinės gyvenamosios vietos nustatymo kaip konkrečią mokėjimo įsakymo priėmimo sąlygą pagal nacionalinę teisę, kelia problemų dėl to, kad tai yra labai siauras požiūris ir neatsižvelgiama į tai, kad reikia veiksmingai taikyti Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalyje nustatytą absoliučią sąlygą, pagal kurią skolininkui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra Sąjungoje, (išskyrus specifinius atvejus) ieškinys gali būti pareiškiamas tik valstybėje, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta.
- 10 Sunkumų kyla dėl to, kad mokėjimo įsakymas dėl skolininko, kurio deklaruotas adresas yra Bulgarijoje, priimamas praktiškai visuomet, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra nurodęs ir užsienio šalyje turimą adresą. Taip yra dėl to, kad pagal nacionalinę teisę (GPK 411 straipsnio 1 dalį, siejamą su ZGR 93 straipsnio 1 ir 2 dalimis) skolininko, dėl kurio Bulgarijos teismas gali priimti mokėjimo įsakymą, nuolatinė gyvenamoji vieta nustatoma pagal tai, ar gali būti nustatytas skolininko nuolatinis adresas, o pagal ZGR 93 straipsnio 2 ir 4 dalis Bulgarijos pilietis nuolatinį adresą visuomet turi Bulgarijos Respublikoje ir negali jo pakeisti, net kai persikelia į kitą valstybę narę. Dėl to labai apsunkinamos Bulgarijos piliečių galimybės pasinaudoti SESV 21 straipsnyje suteikiama teise laisvai judėti ir pasirinkti gyvenamąją vietą, nes Bulgarijos piliečiai, pasinaudoję įsisteigimo laisve kitoje valstybėje, lieka susiję su Bulgarijos valstybe ir privalo Bulgarijoje turėti

patikėtini, kuris priimtų jų korespondenciją. Priešingu atveju tokie piliečiai galėtų tapti jų atžvilgiu priimto mokėjimo įsakymo „aukomis“, nes jiems būtų labai sunku apsiginti.

- 11 Dėl to Bulgarijos piliečiai, pasinaudoję teise laisvai judėti ir įsisteigimo laisve kitoje Sąjungos valstybėje narėje, patenka į situaciją, kai gali patirti „atvirkštinę“ diskriminaciją dėl pilietybės, o taip būtų pažeidžiamas SESV 18 straipsnis. Taip yra dėl to, kad į kitų Sąjungos valstybių narių piliečius, nuolat gyvenančius Bulgarijoje, pagal GPK 53 straipsnį kreipiamasi adresu, kurį jie nurodė imigracijos institucijoms (pagal ZGR 3 straipsnio 2 dalies 2 punktą, siejamą su 93 ir 94 straipsniais) ir kuris apima nuolatinį ir dabartinį adresą. Kai šie kitų Sąjungos valstybių narių piliečiai išsikelia iš Bulgarijos, jie išregistruojami ir taip kartu išnyksta Bulgarijos teismų jurisdikcija priimti mokėjimo įsakymą jų atžvilgiu. Bulgarijos piliečiai, priešingai, negali atsisakyti savo nuolatinio adreso ir privalo Bulgarijoje nurodyti asmenį, kuris sutiktų priimti jiems skirtus pranešimus. Taigi Bulgarijos piliečiai traktuojami kitaip negu užsienio piliečiai, o kaip tokio traktavimo pagrindas įstatyme nurodytas tik supaprastinimas administracinėms institucijoms.
- 12 Be to, dėl ZGR 94 straipsnio 3 dalies („Gyventojų registre nurodoma tik Bulgarijos piliečių, gyvenančių užsienyje, dabartinio adreso šalis.“) Bulgarijos pilietis neturi galimybės Bulgarijos valstybei nurodyti tikslaus ne Bulgarijoje esančio savo adreso, kuriuo jis gyvena ir gali priimti korespondenciją. Taip pat nėra galimybės oficialiai nurodyti kontaktinio telefono numerio arba elektroninių ryšių adreso. Bulgarijos valstybė praktiškai uždraudžia savo piliečiams nurodyti, kaip su jais galima susisiekti už Bulgarijos ribų.
- 13 Mokėjimo įsakymo proceso, kurio skolininkas negali numatyti, baigčiai labai svarbu tai, kad įsakymas skolininkui iš tikrųjų būtų įteiktas taip, kad jis galėtų gintis. Pavyzdžiui, jis galėtų įgyvendinti savo teises teismo procese, bet šios teisės labai apribotos siaurai taikant nuostatas dėl užsienio šalyje esančio adreso registravimo, taip pat VKS OSGTK aiškinamuoju sprendimu Nr. 4/2013, nes pagal šį aiškinamąjį sprendimą neleidžiama, kad teismas, į kurį buvo kreiptasi, atsisakytų priimti mokėjimo įsakymą, kai skolininkas yra Bulgarijos pilietis, nurodęs, kad jo dabartinis adresas yra užsienio šalyje.
- 14 Taigi, pirma, reikia atsakyti į klausimą, ar su Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalimi suderinama tai, kad tarptautinė nacionalinių teismų jurisdikcija priimti mokėjimo įsakymus nustatoma pagal nacionalinėje teisėje apibrėžtą sąvoką „nuolatinė gyvenamoji vieta“, kuri siejama su nuolatinio adresu, kuris negali būti užsienio šalyje. Antra, reikia patikrinti, ar su šia nuostata suderinama tai, kad teismas, į kurį buvo kreiptasi, siekdamas nustatyti nuolatinę gyvenamąją vietą, negali remtis informacija apie skolininko dabartinį deklaruotą adresą, kaip nustatyta VKS OSGTK aiškinamajame sprendime Nr. 4/2013.

Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

- 15 Pažymėtina, kad nors Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalies nuostata (asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra Sąjungoje, ieškiniai gali būti pareiškiama tik jų nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje) valstybėms narėms yra privaloma, ji nėra besąlyginė, nes reglamente numatyta atveju, kai taikoma specialioji jurisdikcija nagrinėti ginčus, susijusius su tam tikro pobūdžio ypatingais teisiniais santykiais. Šiuo atveju yra sutartis dėl šilumos energijos tiekimo į nekilnojamojo turto objektą Sofijos mieste, taigi pagal Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką (alternatyva – pagal a papunktį) Bulgarijos teismų jurisdikcija pagrindžiama pagal sutartinės prievolės vykdymo vietą. Vis dėlto tai nereiškia, kad, atsižvelgiant į šią aplinkybę, klausimas, ar asmens nuolatinė gyvenamoji vieta yra Bulgarijoje, yra nereikšmingas priimant sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje.
- 16 Taip yra dėl to, kad pagal nacionalinę teisę mokėjimo įsakymo priėmimas yra ne bendro pobūdžio civilinių ginčų sprendimo procedūra, o tam tikriems kreditoriams numatytas supaprastinimas, kuriuo galima pasinaudoti tik esant tam tikroms sąlygoms. Viena iš šių sąlygų pagal Bulgarijos teisę yra ta, kad skolininko įprastinė gyvenamoji vieta turi būti Bulgarijoje. Ši sąlyga kyla ne iš Sąjungos, o iš nacionalinės teisės; tačiau ją nustato valstybė, todėl jai taikomas nediskriminavimo principas pagal SESV 18 straipsnį.
- 17 Tokiomis aplinkybėmis į antrąjį klausimą reikia atsakyti tik tuo aspektu, ar VKS OSGTK aiškinamajame sprendime Nr. 4/2013 nustatytas draudimas nacionaliniams teismams dabartinį adresą laikyti požymiu, rodančiu, kad skolininkas Bulgarijoje neturi įprastinės gyvenamosios vietos, leidžiamas atsižvelgiant į tai, kad jis nulemia „atvirkštinę“ diskriminaciją (SESV 18 straipsnis). Šiuo atveju Bulgarijos piliečiai, išsikeliančys iš Bulgarijos, patenka į nepalankią padėtį, nes, remiantis jurisprudencija, jie Bulgarijoje turi nurodyti asmenį, kuris priims jų korespondenciją, tam, kad galėtų gintis jų atžvilgiu priimto mokėjimo įsakymo atveju, nes teismas neturi galimybės *ex officio* atsižvelgti į tokio piliečio pareiškimą, kad savo nuolatinę gyvenamąją vietą jis perkėlė į kitą valstybę narę. Užsienio šalių piliečiai, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra Bulgarijoje ir kurie išsikelia iš šalies, tokios prievolės neturi ir jiems išvykus Bulgarijos teismų jurisdikcija priimti mokėjimo įsakymus visiškai išnyksta.

Dėl ketvirtojo prejudicinio klausimo

- 18 Atsižvelgiant į VKS OSGTK aiškinamojo sprendimo Nr. 4/2013 nurodymus (pagal kuriuos tai, kad skolininkas, kuris yra Bulgarijos pilietis, nurodė, jog jo dabartinis deklaruotas adresas yra kitoje valstybėje narėje, nėra pakankamas požymis, rodantis, kad jo įprastinė gyvenamoji vieta, kaip tai suprantama pagal proceso teisėje nustatytas mokėjimo įsakymo priėmimo sąlygas, yra kitoje valstybėje), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla

klausimas, ar vykdydamas iš Sąjungos teisės kylančius įsipareigojimus jis vis tiek gali *ex officio* patikrinti, ar tenkinama ši proceso sąlyga, nors VKS tai draudžia.

- 19 Visų pirma Teisingumo Teismas 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendime *Alder* (C-325/11, EU:C:2012:824) konstatavo, kad nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias teismo proceso šalis, kurios gyvenamoji vieta yra kitoje Sąjungos valstybėje narėje nei ta, kurioje yra teismas, į kurį buvo kreiptasi, privalo nurodyti dokumentų gavėją pastarojoje valstybėje, netaikomos. Šiuo atveju tokios taisyklės taikymo sritis turi būti išplečiama, nes skolininko atžvilgiu priimtas mokėjimo įsakymas pagal Bulgarijos teisę turi būti įteikiamas jo Bulgarijoje deklaruotu adresu.
- 20 Siekiant užtikrinti, kad Sprendime *Alder* nustatytas reikalavimas, kad teismo dokumentai turi būti įteikiami ne tik valstybėje, kurioje yra teismas, į kurį buvo kreiptasi, būtų veiksmingai vykdomas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, pagal Reglamento Nr. 2020/1784 22 straipsnio nuostatą (tiek, kiek įsakymą reikia įteikti ir šioje byloje) galimai reikalaujama, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tais atvejais, kai yra požymių, rodančių, jog skolininko, kuris yra Bulgarijos pilietis, dabartinis adresas yra užsienio šalyje, surinktų išsamesnę informaciją apie šio piliečio įprastinę gyvenamąją vietą.
- 21 Taigi tam, kad Reglamento Nr. 1215/2012 4 straipsnio 1 dalis, pagal kurią ieškinys skolininkui iš esmės gali būti pareiškiamas jo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje, būtų taikoma veiksmingai, reikia, kad nacionalinis teismas, kuris mokėjimo įsakymus iš esmės gali priimti tik dėl asmenų, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra valstybėje, kurioje yra šis teismas, nustatytų skolininko nuolatinę gyvenamąją vietą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad jis, kadangi pagal nacionalinę teisę nesuteikiama galimybės nustatyti ne Bulgarijoje esantį skolininko adresą, turi remtis Reglamento Nr. 2020/1784 7 straipsnyje numatyta galimybe nustatyti užsienio šalyje esantį asmens adresą.